

Motion till riksdagen 2013/14:Sf14

av David Lång (SD)
med anledning av prop. 2013/14:153

Genomförande av direktivet om ansökningsförfarandet för vissa uppehålls- och arbetstillstånd

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gällande kompletterande handlingar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om den gällande tidsfristen på fyra månader.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gällande ytterligare uppgifter på uppehållstillståndskortet.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nivån på ansökningsavgiften.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gällande undantag från socialförsäkringen.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gällande undantag från familjeförmåner.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att implementera direktivets undantag.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om den gällande begränsningen av bostäder.

Motivering

Enligt direktivet ska behöriga myndigheter fatta beslut om den fullständiga ansökan senast inom fyra månader. I de fall en ansökan inkommer ofullständig lämnar direktivet utrymme för en tidsfrist för att göra denna komplett. En rimlig inställning här är att en tidsfrist på två veckor ska ges för att komplettera sina handlingar. Om inte ansökan efter denna tid är fullständig bör detta leda till avslag i enlighet med direktivets artikel 6.4.

Fel! Okänt namn på

Vidare anges i artikel 5 att de enskilda medlemsländerna ska utse den myndighet som ska vara behörig att utfärda tillstånd. Den behöriga myndigheten ska senast inom fyra månader ha fattat beslut och om detta inte sker ska konsekvenserna fastställas i nationell lagstiftning. Det rimligaste bör i detta hänseende vara att en ansökan avslås om inte beslut kan fattas inom nämnd tidsgräns. Redan nu anges det på Migrationsverkets hemsida beräknade kötider för olika ansökningsformer. Detta är positivt och i de fall kötiden antas uppgå till längre än fyra månader, ska det anges att i enlighet med nationell lagstiftning godkänns inga ansökningar från tredjelandsmedborgare om uppehållstillstånd för arbete, studier, anhöriginvandring eller annan invandring som inte är av formen skyddsbehov eller asylsökande.

I enlighet med rådets direktiv artikel 6 ska medlemsländerna utfärda ett kombinerat tillstånd med en enhetlig utformning. Enligt nuvarande ordning anges i dagens uppehållstillståndskort anledningen till uppehållstillståndet, t.ex. typ av arbete samt arbetsgivare. En fungerande migrationspolitik innebär att efterkontroller kan göras så smidigt som möjligt. Därför bör regeringen återkomma till riksdagen med förslag på hur man bäst kan anpassa nuvarande kort till de tilläggsuppgifter som direktivet gör möjligt att precisera – närmare sysselsättningsuppgifter såsom kontaktuppgifter till arbetsgivare eller utbildningsinstans, arbetstid, inkomst m.m. Nuvarande ordning anger enligt regeringens proposition inte detta i tillräcklig omfattning.

Nuvarande nivå på ansökningsavgiften uppgår i dag till 2 000 kronor och vid en förlängning 1 000 kronor. Avgiftsnivåerna ska enligt direktivet artikel 10 bygga på ”principen om att avgifter ska motsvara de tjänster som faktiskt tillhandahålls för handläggning av ansökningar och utfärdandet av tillstånd”. Om man ser till de personalkostnader som Migrationsverket hade 2012 uppgick dessa till hela 1,8 miljarder kronor fördelade på ca 3 700 anställda. Enligt Migrationsverkets årsredovisning för 2012 har styckkostnaden per avgjort ärende för verksamhetsgrenen ”arbete, besök och bostad” ökat och låg 2012 på drygt 2 800 kronor. Vidare är det en definitionsfråga vad som faktiskt ska tillräknas de tjänster som tillhandahålls. En rimlig inställning är att alla kostnader som omfattar handläggningen av ärenden ska inräknas, även sådana kostnader som förvaltningskostnader, löner till arbetsledare och andra berörda utöver själva handläggarna. Därför bör regeringen återkomma till riksdagen med förslag på en ny förhöjd avgiftsnivå.

Enligt direktivets artikel 12 får undantag göras för tredjelandsmedborgarens tillgång till de sociala trygghetssystemen. Enligt punkt 2b får undantag göras för dem som ännu inte har varit anställda i sex månader, vilket är en viktig poäng då grunden i vår gemensamma välfärd är att alla hjälper till att betala. Undantaget bör följaktligen föras in i socialförsäkringsbalken.

Vidare anges det i samma stycke att familjeförmåner får begränsas till de tredjelandsmedborgare som har arbetat i Sverige i mer än sex månader. Mot bakgrund av ovanstående resonemang bör även detta föras in i balken.

Regeringen tycks medvetet ha ignorerat alla de undantag som direktivet anger. Detta ser vi som högst oroväckande då direktivet i ingressen punkt 19 anger som skäl för dessa bestämmelser att skapa ett minimum av likvärdiga förutsättningar inom unionen. Följaktligen är deras syfte att harmonisera

Fel! Okänt namn på

trygghetssystemen alltmer varpå regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag på hur resterande undantag kan implementeras i svensk lagstiftning.

Enligt direktivets artikel 12 får begränsningar införas i tillgången på bostäder. En rimlig inställning bör här vara att knyta tillgången till kommunala bostadsköer till medborgarskap. På många håll i Sverige är bostadsbristen stor, och då direktivet ger oss denna möjlighet att minska pressen på kösystemen bör detta tas hänsyn till.

Det ovan anförda bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 19 mars 2014

David Lång (SD)